Kristna synskadades förening
Syskonbandet

Nr 8, 2010

Årgång 102

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Sommaraktiviteter

Mycket händer på sommaren. Några av de yngre medlemmarna har varit på resa till Taizé, några andra på OAS-möten i Öjebyn utanför Piteå. Ett 15-tal personer med anknytning till Syskonbandet passade på att mötas en dag på Hönökonferensen. Det blev en dag med bibelstudier, strålande sol och gemenskap. Bilden är tagen av Kerstin Olsson utanför glasscaféet . Mer om allt detta finns att läsa inne i tidningen!

Från t f verksamhetsledare

Till somligas jubel och andras suckar drar strax all aktivitet av sådant som tagit paus under sommaren igång igen. Syskonbandet har dock inte pausat, utan träffar och resor har skett av olika slag. En liten skara for till klostret Taizé i Frankrike. Ett gäng syskonbandare möttes på Hönökonferensen i Göteborgs skärgård för en dagsträff som Kerstin Olsson med familj samordnat. Ett annat gäng sammanstrålade på Oaskonferensen i Piteåtrakten, på vår nästan nordligaste östkust.

Så varierat skapat är vår omgivning att jag gissar att klimatskillnaden och kvällsljuset skiljde sig lika mycket åt på dessa olika platser dit syskonbandare reste! Kvällarna i Norrland var nämligen så ljusa att natten aldrig blev mörk, så för mig var det svårt att bli trött. När vi landade på Arlanda efter långhelgen i norr, där det varit behaglig sommar med dryga 20 grader, så slog värmen emot oss som om vi landat i sydeuropa. Om dessa spridda syskonbandsarrangemang som varit under sommaren får du läsa här i tidningen. Kanske har fler möten skett bland er medlemmar under sommaren? Hör gärna av er och berätta!

För den som har svårt att resa till bekanta så finns ju även möjligheten att hålla kontakt genom exempelvis telefon. Därför passar jag på att nämna att det går bra för den som är medlem i Syskonbandet att i valfritt media beställa medlemsregister med kontaktuppgifter för 50 kronor.

I somras hölls det även ett kronprinsessbröllop, vilket ingen väl har kunnat missa eller glömma. Vackert klädda och smyckade var kungligheter från hela världen på besök och uppmärksamheten på alla håll och kanter var stor. Risk finns att denna kunglighet höjs till att vara mer än människor som vi andra. I Bibeln och många sånger kallas Gud kung, och mer än så, nämligen kungars kung. Lika mycket, vågar jag gissa, kallas Gud vår far. Alltså är vi då barn till kungars kung och så är också vi prinsar och prinsessor! Detta kan vi gott tänka på ibland och påminna oss om, både när det gäller oss själva och andra!

Så vill jag önska er alla, prinsar och prinsessor, ett riktigt gott avslut på årets sommar och en härlig kommande hösttid!

Tina Hanson

Innehåll sid

Från t f verksamhetsledaren…...2
Bilder från Varberg ……...3
Ansökan till Ansvarsfonden …..3
Samtal och samvaro i Taizé …...4
Hönögemenskap……6
Dominique får stanna……...7
OAS-möten och pitepalt …….8
Läsvärt ……..10
Stockholmsgruppens höstprogram……11
Till sist……12
Redaktionsruta……12

Här kommer ytterligare ett par bilder från dagarna i Varberg i maj. Den vänstra bilden är tagen nere i källaren på Varbergs fästning, en plats man inte får besöka på egen hand utan bara med guide. Här fick vi se hur man kunde försvara sig och höra hur det hade kunnat låta om fästningen blivit hotad.

Den högra bilden är från radiostationen Grimeton, ett världsarv strax utanför Varberg. Deltagarna står vid foten på en av de jättehöga master som präglar landskapsbilden. Masterna är vända mot New York, för att få bästa mottagning. Foto: Kerstin Arnesson och Elisabeth Gilderskär.

Ansökan till Ansvarsfonden

För dig som är medlem i Syskonbandet gäller att du kan söka bidrag från Ansvarsfonden vid tre tillfällen om året - senast den 1 mars, 1 september och 1 december.

Sök ur Ansvarsfonden:

- om du vill delta i en sammankomst för synskadade utomlands.
- om du av personliga skäl behöver få hjälp till rekreation eller rådgivning.
- om du på annat sätt önskar få tillgång till något, som skulle hjälpa dig till ett rikare liv trots din synnedsättning.

Bidrag kan också lämnas till kostnader för en utländsk gästs deltagande i sammankomst anordnad av Syskonbandet.

Ansökan måste gälla aktivitet som ännu inte skett, därför är det viktigt att söka före 1 september för höstens aktiviteter. Ange hur stor egenavgift du kan stå för och hur stort belopp du söker för.

Ansökan till Ansvarsfonden skickas till kansliet@syskonbandet.org eller per post till Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 Stockholm. Skriv ”Ansvarsfonden” på kuvertet.

Styrelsen

Samtal och samvaro i Taizé

Tre av Taizéresans deltagare: Erik Bondesson, Elin Hörnblad och Pontus Nyman. I bakgrunden kyrkan där mötena hålls. Foto: Madeleine Oscarsson.

Midsommarveckan 2007 och 2008 gjorde vi det, och i år var det dags igen. För tredje gången reste några ”syskonbandare” med ledsagare till klostret i Taizé i Frankrike.

Vi synskadade som åkte var jag, Pontus Nyman, Elin Hörnblad och Victoria Rosenvind. Med oss hade vi ledsagarna Madeleine Oskarsson, Cecilia Fellenius och Alexander Thyselius. Jag och Pontus var med de två tidigare gångerna, men för de andra var det premiär, så de var extra förväntansfulla.

Tusentals besökare

Taizé ligger ca 10 mil norr om staden Lyon i distriktet Borgogne i Frankrike. Bakgrunden till klostret var att broder Roger gömde judiska flyktingar i sitt hus i Taizé under andra världskriget. Så småningom anslöt sig fler personer som ville hänge sig åt Gud och leva ett liv i enkelhet. Idag finns där cirka 100 bröder från olika länder. De tar inte emot donationer utan försörjer sig genom eget arbete, sin affär och avgiften man betalar vid ankomsten.

Varje år besöks Taizé av tusentals människor (mest ungdomar) från världens alla hörn som kommer dit för att delta i klosterlivet. Under högsäsong från juli-augusti kan det vara 5 000 personer där under en vecka, men vid vårt besök var det cirka 800. Det är Delfinbuss som anordnar resorna från Sverige, och där deltar såväl enskilda som församlingsgrupper och föreningar. Resan tar ungefär ett dygn, så man sover sittandes på bussen medan den kör på Autobahn. Bussfärden kan verka tråkig, men mycket gjordes för att den skulle bli så gemytlig som möjligt. Det var regelbundna bensträckare, vi såg på film och hade en andakt på kvällen. På färjorna fanns det möjlighet att fika, äta mat och shoppa. På söndagsmorgonen stannade vi för frukost och en enkel Taizémässa innanför den franska gränsen.

Enkla måltider

Den som väntar på något gott...

Vid lunchtid på söndagen var vi så framme i vårt kära Taizé. Ut med väskorna ur bussen (inget fick glömmas kvar) och sedan till matkön. Som vanligt inleddes veckan med ett par salamiskivor och potatismos. Portionerna är inte så stora, men för de hungriga finns en bytta med extra mat. Måltiderna är i allmänhet enkla - förutom matportionen kan man få en brödbit, mjukost, en frukt och några kex. Frukosten är alltid densamma – baguette, ett smörpaket, en chokladbit och en kopp choklad eller te. Fransmännen äter choklad på bröd, sa broder Johan när jag frågade honom. För oss svenskar kan det verka lite konstigt, men traditionerna är ju olika.

Som besökare i Taizé förväntas man hjälpa till med de dagliga sysslorna, däribland städning, välkomnande och matservering. Victoria och Alexander städade kyrkan och vi andra diskade efter frukost och lunch. Det blev många roliga samtal och skratt när vi stod vid det stora karet med alla skedar, muggar, tallrikar och brickor. Ingen diskmaskin här inte! Inget porslin eller glas förekommer, vilket är bra med tanke på antalet personer och att det är stenbeläggning. Man äter utomhus eller under tak.

Bön tre gånger om dagen

Tre gånger om dagen är det bön i kyrkan – på morgonen, vid lunch och på kvällen. Vid morgonbönen är det nattvard. Eftersom bröderna lever i celibat får man inte visa bara knän och axlar i kyrkan, så har man riktigt korta kläder får man ta med sig ett tygstycke in. Alla sitter samlade, antingen på golvet eller på bänkar, och lyssnar eller sjunger med i de enkla sångerna. Ofta är det enkla fraser som upprepas flera gånger, t ex ”Sjung lovsång, alla länder, och prisa Herrens namn”. Sångerna är på olika språk, liksom bibelläsningen. Oftast läser broder Johan de svenska texterna. Det är så skönt att sitta ner i kyrkan och bara få vara. För den som vill öva sångstämmor är det körövning efter lunch, men vi kunde inte delta den här gången eftersom vi arbetade.

Bibelstudier

På eftermiddagen var det bibelstudium med broder Jean-Patrick från Indien. Den här veckan handlade det bland annat om Johannes Döparen, eftersom dennes dag infaller den 24 juni. Ett par av studierna ville brodern inleda genom att något land sjöng en sång. En dag sjöng finländarna och nästa dag var det svenskarnas tur. Vi sjöng ”En vänlig grönskas rika dräkt” i olika stämmor, vilket mottogs med rungande applåder.

Efter den gemensamma stunden träffades vi i smågrupper och samtalade kring aktuellt ämne. I min och Madeleines grupp var det folk från Finland, Tyskland, England, Frankrike och USA. I och med att vi träffades varje dag lärde vi känna varandra och har även kontakt nu efter resan. Taizé är en ypperlig plats att knyta kontakter, med andra ord.

Först var vädret lite kyligt, men i mitten av veckan blev det så soligt och varmt. Med andra ord lämpade sig uteaktiviteter på fri tid. Vi skrev kort, satt och pratade och gick till Silent Garden, den tysta trädgården. Där satt vi i gräset och lyssnade till bäckens porlande, kände solen och bara njöt. Desto livligare var det i Oyak, caféet på klosterområdet, dit vi gick efter kvällsbönen. Där fikade vi, pratade med folk och ”bara stod och hängde” innan det var dags att krypa till kojs.

Midsommarfirande

En tradition bland svenskarna i Taizé är att fira midsommar. Sill, potatis och jordgubbar blev det inte, men på sena eftermiddagen stod stången klädd på planen bakom Oyak och danserna drog igång. En del från andra nationer deltog också och uppskattade firandet. I Taizé får många kulturer och traditioner mötas, som du förstår.

En vecka går fort, och påföljande söndag var det dags att vända hem efter en händelserik tid fylld av liv, lugn, möten och eftertanke. Vi är så nöjda med resan och återvänder gärna. Förmodligen kommer Syskonbandet att arrangera fler resor dit, så hör av dig vid nästa tillfälle om du är intresserad. Vill du veta mer kan du gå in på www.delfinbuss.se eller www.taize.fr/sv. Självklart går det även bra att kontakta någon av oss som var där.

Erik Bondesson

Hönögemenskap

Varje sommar hålls det konferens på Hönö en vecka i juli. Kerstin och Enar Olsson brukar ofta vara med på den, Enar är ju ursprungligen från just Hönö. I år föreslog de att de ”syskonbandare” som ville kunde komma ut en dag så vi fick träffas. Dagen blev bestämd till tisdagen och vi var ett femtontal som träffades.

Vi började med att lyssna på ett bibelstudium om patriarken Jakob som hölls av Leif Carlsson. Sedan var det en stund till lunch men Kerstin O, som varit med förr, såg till att vi ganska snabbt gick och ställde oss i matkön. Vi hade fått ett reserverat bord i mattältet, men strategin visade sig ändå klok. När vi mätta och belåtna (efter att ha fått färsk makrill, mums!) började troppa ur tältet efter någon timme var matkön fortfarande lång. Vi tog oss en promenad ner till hamnen, köpte glass och pratade med varandra. Efter att så ha lyssnat på ytterligare ett bibelstudium, denna gång förmedlat av Roland Hellsten, var det dags för Rut Ekström och hennes nya ledarhund Nadja att ta färjan och börja resan hem. Vi andra slog oss ner med varsin räksmörgås i caféet i Betel och hann fortsätta våra samtal om stort och smått.

Trots det fina vädret var det ingen av oss som badade, men vi fick en fin dag tillsammans. Inte minst de möjligheterna vi hade att hinna umgås kändes väldigt bra.

Kerstin Arnesson

Dominique har fått jobb!

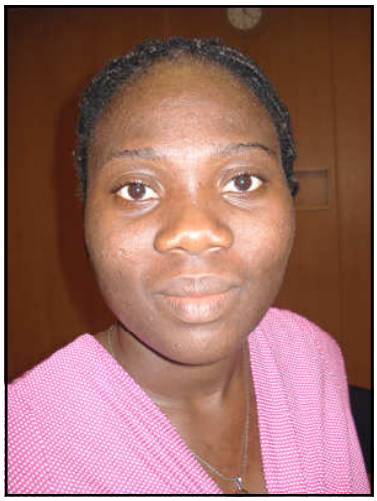

I tidigare nummer av Syskonbandet har vi nämnt vår medlem Dominique Adou som böneämne, då hon hotades av utvisning. Nu har hon fått arbete som assistent på Härnösands folkhögskola, vilket betyder att hon blir kvar i Sverige.

Formellt gäller Dominiques uppehålltillstånd året ut. Men med stor sannolikhet kommer det att förlängas, dock finns vissa administrativa saker som måste ordnas först. Här finns alltså orsak till både tacksägelse och fortsatt bön.

Jag ringer upp Dominique en dag i början på augusti. Hon är i Härnösand, där hon bott ända sedan hon kom till Sverige. Hon kommer ursprungligen från Elfenbenskusten och är född med sin synskada. När jag frågar om skillnaden mellan att vara synskadad där och här säger hon att det är jättestor skillnad, inte minst då det gäller detta att få jobb. Hon har gått i skola för synskadade och lärt sig punktskrift i Elfenbenskusten, men här i Sverige finns det både fler hjälpmedel och en större tro på att även synskadade kan sköta ett arbete.

Härnösand

Att Dominique valde att flytta just till Sverige berodde på att här har hon en faster. 26 november 2007 kom Dominique till Sverige och eftersom hennes faster bor i Härnösand hamnade hon också där. Där gick hon först en kurs i svenska på Härnösands folkhögskola och sedan ett år på allmänna linjen. Det är också skolan som nu är hennes arbetsgivare, hon hjälper sedan ett par månader tillbaka till på deras synkurser.

Skulle utvisas

Tidigare i år kom beslutet att Dominique skulle utvisas. Att vara synskadad ansågs inte som ett skäl att få stanna i Sverige. För Dominique blev det förstås något av ett dråpslag, här i Sverige känner hon sig hemma, har sitt liv, sin församling… Att som synskadad kvinna få ett jobb i Elfenbenskusten är inget hon ser som realistiskt möjligt. Hennes vänner blev engagerade, hon låter lite tagen när hon berättar detta, och nu när hon fått en tillsvidareanställning på folkhögskolan får hon stanna.

-Jag har haft jättemycket stöd från dem på skolan, säger hon.

Idag har hon flyttat från sin faster och bor på skolan där hon arbetar. Hon tillhör en församling i staden. Hon var katolik då hon bodde i Elfenbenskusten, men i Härnösand

fanns ingen katolsk kyrka, så Dominique gick till den församling som var närmast, vilket visade sig vara baptistförsamlingen. Där är hon medlem och känner sig hemma.

Tycker om att sjunga

Dominique säger att för henne är Syskonbandet viktigt, eftersom det är en förening för kristna synskadade, det vill säga sådana som hon. Själv har hon hunnit vara med på ett par av föreningens årsmöten och en del ungdomsaktiviteter. Som 25 år ung platsar hon ju fortfarande där. Jag frågar vad hon har för fritidsintressen mer och hon svarar direkt ”att sjunga”.

-Och, tillägger hon, så tycker jag om att gå till simhallen, men jag kan inte simma än. Men jag vill lära mig.

Hon kommer säkert att lyckas med det, tänker jag när jag ringer av efter vårt samtal.

Text: Kerstin Arnesson
Foto: Tina Hanson

OAS-möten och pitepalt

Bleka bollar i tennisbollstorlek. Doftlösa, gummiartad konsistens vid första vidrörandet, men mjuka att skära igenom. Lite stekt lök och fläsk inuti, lingon och rivna morötter bredvid. Smaken var salt, i övrigt ganska smaklös. Så var min premiärupplevelse av pitepalten när jag i juli provade denna vida kända maträtt. Förlåt mig alla paltälskare om min beskrivning inte låter särskilt kulinarisk!

Vi var nio personer som samlades och åt olika slags palt på Paltzerian i Öjebyn och det var ett förväntansfullt gäng som inte hade svårt att hitta gemensamma nämnare trots spridda åldrar. Med eller utan paltkoma, i dess riktigaste bemärkelse, gick skaran av syskonbandare till kursgården Storstrand ett par kilometer bort för att delta i Oaskonferensens första möte.

Lovsång och flaggor

Vitklädda dansare med färgglada flaggor som svajade förgyllde lovsången, som leddes av sångare och musiker ifrån Finland. Från de yngsta i vårt gäng fick jag höra att de inte hade det mindre svängigt på Barnoas, mötesstunden för barnen som hölls samtidigt med gudstjänsterna för de vuxna.

Vi bjöds under konferensen på seminarier om bland annat förbön och praktiserande av bön för andra, om Jonas Gardells Jesusbild kontra Bibelns, och en tydlig genomgång av vår kristna tros kärna, nämligen vikten av Jesu liv, död och uppståndelse. Under gudstjänsterna fick vi lyssna till predikningar av allt ifrån evangelisten Ingemar Helmner till biskop Thomas från den etiopisk koptiska kyrkan.

Något av många ting jag kommer bära med mig från konferensdagarna är en av de bilder biskop Thomas målade upp för oss, något som han själv fått vara med om att se med sitt ”mental-eye” (inre öga) som han uttryckte det. Efter att Thomas fått uppleva hur det var att

vara den blinde tiggaren utanför Jerusalem genom att byta plats med honom, fick Thomas komma in i Jesus öga och där igenom se på sig själv så som Jesus ser. På detta vis såg Thomas hur ofattbart kärleksfullt Jesus såg på honom. Från Jesus öga såg Thomas så vacker ut att han inte ville sluta få se på sig själv men Jesus fick honom att också titta på tiggaren. Då såg Thomas att Jesus såg lika storslaget kärleksfullt på honom. Men då utmanade Thomas Jesus genom att be honom se på en man som alls inte älskar Jesus, som inte känner Jesus, inte bryr sig om vad han gjort och inte ens bryr sig om att försöka lära känna honom. Då såg Thomas, genom Jesus öga, att Jesus såg på denne man med precis lika stor kärlek som han sett på Thomas och på tiggaren, men Jesus öga fylldes genast också av stora tårar...

Guidad tur

Utöver möten, rungande lovsång, intressanta seminarier, paltätning och god gemenskap kring bön och jordgubbar tillsammans med syskonbandsgänget, så hann vi även med en guidad tur i Piteås centrum, någon halvmil från Öjebyn där vi annars höll till. Vi lärde oss mycket om stadens intressanta historia, som innehåller flera flyttar av hela staden under århundradena. Efter att Piteå senast flyttades har omgivningen istället ändrat sig så att staden märkbart förändrats. Då staden flyttades till den plats där den delvis ligger idag anlades den nämligen på en ö. Sedan dess har vattnet dock sjunkit undan och sundet mellan ön och fastland minskat tills det inte var mer än ett smutsigt litet dike, som piteborna slutligen byggde igen så sent som på 1960-talet. Vi har nu även lärt oss att piteborna är mycket förtjusta i loppmarknader. Det var nämligen den största loppis många av oss hade beträtt då vi besökte denna attraktion, vilken är återkommande varje lördag under sommarmånaderna och varje lördag lika fylld med folk och prylar. En i vårt gäng hittade sig ett par fina och bekväma skor, en annan en annorlunda vacker skål och en tredje sött och gott anisbröd vilket dock inte var begagnat vad jag vet och hoppas.

Starkt kan jag rekommendera alla både att besöka Piteå och att delta i Oaskonferenser. Jag tror att detta utan tvekan är något de andra syskonbandarna som var med gärna skriver under!

Text och foto: Tina Hanson

På promenad i Piteå.

Läsvärt

Tomas Sjödin är en uppskattad författare, som bland annat fått C S Lewis-priset (2002). I våras utsågs han till mottagare av Ella och Ernst Skoogs Stipendiefond, ett pris som delades ut i samband med en vårkonsert på Furuboda i Skåne. I motiveringen till priset står bland annat:

”Tomas Sjödin har med sin erfarenhet som pappa till tre barn varav två med funktionsnedsättning, som författare, föreläsare och förkunnare satt ord på många av de svåra och nära frågor och upplevelser som följer i dessa spår. Ord som bara kan skrivas och sägas av den som har egen erfarenhet. Berättelserna om livet där glädje och sorg går hand i hand har en kärlek, närhet och innerlighet som berör.
…
Det Tomas Sjödin är, står för och förmedlar är i linje och samklang med det arbete Föreningen Furuboda utför. Detta gör honom till en välförtjänt mottagare ….”

Veckan innan priset delades ut hade vi som deltog i Syskonbandets gemenskapsdagar i Varberg tillfälle att lyssna till honom en förmiddag. Men nu några ord om hans böcker.

1993 kom Tomas Sjödin första bok ut: *Osminkat – om längtan efter församlingens sanna ansikte*. När jag läste om den nyligen kände jag att den fortfarande har ett budskap, men att jag föredrar den ännu mer personliga stil som utmärker Sjödins senare böcker. Inte minst den han talade lite om i Varberg, *Ett brustet halleluja*, har oerhört mycket att förmedla. Främst för det han själv beskriver och reflekterar över, men också för att det – i alla fall hos mig - startar en tankeprocess där man kan spinna vidare på de trådar han ger.

En annan bok som blivit mycket uppskattad men som jag själv inte läst (än) är den som Tomas Sjödin och Martin Lönnebo skrev tillsammans 2005: *Väder, vind och livets allvar*.

Som så ofta med populära böcker finns det olika sätt man kan läsa på. Naturligtvis finns böckerna i svartskrift, några av dem även inlästa av författaren. Man kan även låna dem som daisy-böcker, men då inlästa av andra inläsare. Såvitt jag förstår finns åtminstone fem av Sjödins böcker även att låna på punktskrift hos TPB.

Oavsett hur man läser dem rekommenderar jag *att* man gör det,

här finns många guldkorn man kan gå omkring och grunna på. Till sist kan tilläggas att i september kommer Tomas Sjödin ut med en ny bok: *Jag lutar åt Gud.*

Kerstin Arnesson

Tomas Sjödin:
Osminkat - om längtan efter församlingens sanna ansikte, 1993 (Inläst hos TPB av Tommy Hansson, finns även i punktskrift)
Den fallna manteln: Frank Mangs: en röst i sin tid - en utmaning i vår tid, 1995
När träden avlövas ser man längre från vårt kök, 1996 (Cordia) (Inläst av Henry Ottenby, finns i punktskrift)
Den enklaste glädjen, 1998 (Cordia) (Inläsare hos TPB Bo Green, finns även i punktskrift)
Reservkraft, 2001 (Cordia) (Inläsare hos TPB Per Godenius, finns även i punktskrift)
Eftervärme, 2003 (Cordia) (Inläsare Bert Kolker, även i punktskrift)
Väder, vind och livets allvar, 2005, medförfattare Martin Lönnebo (Cordia) (Inläsare Hans Sanquist, finns i punktskrift)
Ett brustet halleluja, 2008, [Cordia] punktskrift

Stockholmsgruppens höstprogram

Här är den preliminära planeringen för Stockholmsgruppens höstprogram. Är det något du undrar går det bra att ringa till Maud, telefon 08-647 40 57.

Tisdagen 14 september
Bussutflykt runt Norrköping.

I mitten av oktober börjar tisdagsträffarna i Gotlandssalen, Gotlandsgatan 44. Programmet för hösten ser ut så här:

Tisdag 12 oktober
Katarina Olofsgård, som är verksamhetschef för UKV, unga kvinnors värn, berättar

Tisdag 26 oktober
Kyrkoherde Olle Carlsson berättar om sitt arbete i Katarina församling

Tisdag 9 november
F d domprosten Hakon Långström berättar

Tisdag 23 november
Elise Lindqvist från St:a Clara kyrka berättar om teamet som arbetar på Malmskillnadsgatan

Tisdag 7 december
Julfest i Katarina församlingssal

Till sist

I detta nummer av tidningen finns inget bibelstudium, men jag tänkte till sist dela med mig några tankar. Först vill jag påminna om vad det står i Matteus 18:19: ”…allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.”

Vilka löften vi får, både att vi utlovas bönesvar och att Jesus vill vara tillsammans med oss! Och vilken styrka att få hjälpas åt att be. Ibland blir inte bönesvaren som vi tänkt oss och ibland får vi vänta länge innan de kommer, men det tar inte bort löftet att Gud hör våra böner.

Jag tänkte på detta tidigare idag då jag talade med Dominique, en av våra yngre medlemmar. Vi har haft henne och hennes situation som ett stort gemensamt böneämne under våren. Dominique hotades av utvisning, eftersom hon inte ansågs ha skäl att stanna här. Nu ser hennes situation mycket ljusare ut och hon har fått jobb och nytt hopp.

Har du något böneämne du vill ha hjälp med får du gärna höra av dig, vi är ju till för att hjälpa varandra. Om du vill att många ska be kan vi också publicera ditt böneämne under rubriken ”Bönebrevet”.

Så till något helt annat. I förra numret hade vi ett sommartips. För lätt tyckte några, men att döma av svaren var den allt lite klurig. En rätt tipsrad såg ut så här: 1, 2, 2, X, X, det vill säga: Kerstin Strindberg har arbetat i Tanzania, Gun Eriksson är gift med Anders, ”syskonbandare” har träffats på Hönö och i Piteå, Barn- och ungdomsrådet har nu sex medlemmar och Syskonbandets tidning har störst upplaga i svartskrift. Vinnaren presenteras i nästa nummer, och om vi får plats kommer det även en ny tävling då.

Nu önskar jag alla läsare en god avslutning av sommaren och en god början på hösten. Vi hörs igen i september. För er som läser tidningen i svarttryck kommer det att vara en liten skillnad då, då tidningen från och med det numret kommer att tryckas i färg.

Kerstin Arnesson

Syskonbandet
Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.
Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Augusti 2010.
Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr. 116 65 STOCKHOLM.
Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson
Redaktion: Kerstin Arnesson (vik) och Kerstin Olsson (tjänstledig).
Telefon, kansli 08-641 30 45, 641 30 95, redaktion 031-702 09 19.
E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org
Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552